

Czwartek 7.05.2020 r.

Temat dnia: Kto tu mieszka? Mrówki

I. Zajęcia poranne

- „Mróweczki” – zabawa z czworakowaniem. Oznaczamy sznurkiem teren „mrowiska”.

Dzieci „mrówki” są skupione w „mrowisku”. Na hasło: *Mrówki wychodzą na spacer!* –

„mrówki” chodzą na czworaka po całej sali. A na hasło: *Mrówki do mrowiska!* - na czworaka wracają na teren „mrowiska”.

- „Mrówka” – wiersz J. Brzechwy, zapoznanie dzieci z humorystycznym utworem literackim.

Prowadzący czyta wiersz

Wół

Miał odwieźć do szkoły stół.

Powiada do osła: „Na wieś

Stół ten do szkoły zawieź.”

Osiół pomyślał: „O, źle!”

I rzecze do kozła: „Kozle,

Odwieź ten stół, bardzo proszę,

Dostaniesz za to trzy grosze.”

Zawołał kozioł barana:

„Odwieź ten stół jutro z rana.”

Baran był na podwórku,

Do psa więc powiada: „Burku,

Odwieź, bo mnie nie ochota!”

Pies wezwał do siebie kota

I warknął: „Kocie-ladaco,

Ty zająć się masz tą pracą!”

Kot stołu wieść nie zamierza,

Przywołał w tym celu jeża.

Jeż myśli: „Gdzie stół, gdzie szkoła?”

Więc szczura do siebie woła

I mówi: „Do pracy, szcurze,

Stół odwieź szybko, a nuże!”

Szczur chciał się myszą wyręczyć,

Lecz mysz nie lubi się męczyć,

Więc rzecze do żaby: „Żabo,
Stół odwieź, bo mnie jest słabo.”
Żaba jaszczurkę zoczyła:
„Jaszczurko, bądź taka miła,
Najmocniej proszę cię, zawieź
Stół ten do szkoły na wieś.”
Jaszczurka w pobliskich gąszczach
Zdołała dostrzec chrabąszcza:
„Stół odwieź, chrabąszczu drogi,
Bo bardzo bolą mnie nogi.”
Lecz chrabąszcz to okaz lenia,
Powiada więc od niechcenia:
„Wiesz, mucho, zamiast tak brzęczeć
Mogłabyś mnie wyręczyć.”
Mucha do mrówki powiada:
„Jest to okazja nie lada,
Stół trzeba odwieźć do szkoły.
Ty lubisz takie mozoły.”
Mrówka,
Nie mówiąc nikomu ani słówka,
Chociaż nie była zbyt rośla,
Wzięła stół i do szkoły zaniósła.

Następnie nauczyciel proponuje dzieciom obejrzenie obrazków, zdjęć mrowiska i mrówek oraz zachęca do swobodnych wypowiedzi na ich temat.

II. Zajęcia przedpołudniowe

Nauczyciel rozdaje dzieciom opaski na głowę z konikiem polnym. Mówi: *Jesteśmy konikami polnymi na łące i poskaczemy jak one.* Dzieci podskakują w rytm bębenka, naśladując koniki. Na przerwę w muzyce „koniki” kucają i pocierają szybko dłońią o dłoń. Słuchają powstałego efektu dźwiękowego.

• „O ślimaku dziwaku” – opowiadanie H. Bechlerowej, rozmowa kierowana, oglądanie albumów przyrodniczych, przybliżenie podstawowych informacji o ślimakach.

Na grzędce sałaty mieszkał ślimak w małym domku. Ślimak nazywał się Sałatek. Codziennie wyglądał ze swojego domku. A ledwo się wychylił, widział trochę dalej za grządkami duży

biały dom. Tam mieszkał ogrodnik. Salatek nie mógł się na ten dom napatrzeć. Założył nawet okulary, żeby lepiej widzieć. Wreszcie wywiesił takie ogłoszenie:

Chcę przebudować dom.

Może tak, może siak,

ale sam nie wiem jak.

Zgłoś się, mądra głowo,

na ulicę Sałatową.

Jednego ranka przyleciała na ulicę Sałatową ważka. Zabrzęczała przejrzystymi skrzydełkami i obeszła dom dookoła.

– No, rozumie się, brakuje tu okien. Co to za dom bez okien!

I w pół godziny gotowe było okienko z przezroczystymi szybami. Salatek bardzo się ucieszył.

Wyglądał przez okienko do samego południa. Zobaczył, że do jego domku zbliża się pajączek.

Chyba nie do mnie – pomyślał Salatek. Ale pajączek już pukał w szybę.

– Dzień dobry, Sałatku! Widzę, że masz okno w swoim domu. Ale cóż to za okno bez firanek!

Chcesz, uprzedę ci firaneczki. Tiulowe, koronkowe, a mocne. Zobaczysz!

Salatek zaniemówił. Firanki! Któryż ślimak ma firanki? ... Patrzył z zachwytem, jak pajączek biegnie szybko wokół okienka, jak przędzie, splata cieniutkie niteczki. Niewiele czasu minęło, a już wisiała u okna firanka cienka, przejrzysta.

– Dziękuję ci, pajączku! Naprawdę jesteś mistrzem! Ledwie pajączek znikł na zakręcie, przyleciała jaskółka.

– Śliczny masz domek, Sałatku! Okno ma, firanki, ale gdzie komin? Postawię na twoim domku komin. Wiesz przecież, że jestem doskonałą murarką.

– Mam już okno, mam firanki, stawiaj i komin, jaskółeczko! – ucieszył się Salatek.

Jaskółka była chętna do pracy. A nad stawem – gliny pod dostatkiem. Salatek tylko patrzył i nic nie mówił.

– No, zobacz sam! – powiedziała jaskółka po skończonej pracy.

– Piękny!

Odleciała, a Salatek oglądał komin, kręcił różkami i cieszył się.

– No, chyba już niczego w moim domku nie brakuje! Zjem kolację i pójdę spać.

Ale wtedy właśnie Salatek zobaczył przez okno małe światełko.

– Ktoś świeci sobie w ciemności. Kto to może być?

Światełko było już na progu.

– Dobry wieczór! Jestem świetlik. Nazywają mnie też świętojańskim robaczkiem – powiedział gość.

– *Strasznie tu ciemno u ciebie, Salatku! Co to za dom bez lampy? Chcesz, zostanę u ciebie i będę świecił. Któż by nie chciał mieć takiej latarenki! Więc świętojański robaczek został i świecił w ślimakowym domku przez całą wieczór.*

Odtąd wszystkie ślimaki zaczęły odwiedzać Salatka. Każdy oglądał komin, okno, firanki.

I mówił:

– *Dziwak z tego Salatka! Ale kto wie, może i ja swój dom przebuduję?*

Pewno namyślają się dotąd, bo jakoś nie widać ślimakowych domków z oknem i kominem.

Przykładowe pytania do prowadzenia dyskusji:

– *Gdzie mieszkają ślimaki?*

– *Jak nazywa się ich domek?*

– *Czy ślimakowi potrzebne jest okienko z firankami, komin i światelko?*

– *Czy ślimak byłby szczęśliwy w takim domku?*

– *Czego najbardziej potrzebuje ślimak?*

– *Kto jeszcze mieszkał w sąsiedztwie ślimaka?*

Następnie prezentujemy różne ilustracje przedstawiające różne ślimaki. Dzieci wymieniają poglądy, dyskutują.

• „Ślimaczek” – formowanie z plasteliny. Pokazujemy ilustracje ślimaka i przypominamy, jak on wygląda, gdzie jest umieszczony jego domek. Następnie proponujemy dzieciom obejrzenie pustych muszelek po ślimakach.

Prowadzący mówi: *To są muszelki – domki ślimaków, ale są puste. Nie ma w nich ślimaków. Będziemy lepić ślimaki z plasteliny, a potem przykleimy muszelkę.* Dzieci formują wałeczki i wyginają. Część wygiętą rozdzielają na dwa rogi. Do pozostałej części przyciskają muszelkę.

III. Zajęcia popołudniowe

• „Koniki polne” – zabawa z podskakiwaniem. Rozdajemy dzieciom opaski na głowę z konikiem polnym. Mówi: *Jesteśmy konikami polnymi na łące i poskaczemy jak one.* Dzieci podskakują w rytm bębenka, naśladując koniki. Na przerwę w muzyce „koniki” kucają i pocierają szybko dłonią o dłoń. Słuchają powstałego efektu dźwiękowego.

• „Dobieramy do pary” – poznanie najbardziej charakterystycznych zwierząt łąkowych, zabawa z wykorzystaniem kart zadaniowych. Dzieci wycinają obrazki, a następnie rozpoznają i nazywają zwierzątka oraz owady żyjące na łące. Nadają imiona i wymyślają rozmowy między. Mogą je również układać na przygotowanej w poniedziałek pracy plastycznej „Zielona łąka”.